

در خواب کرد و خود نیز بخت پس آن مرد در گوشه نماز
شد پس از هسایه زنی آمد تا آتشی بردارد زتش گفت برو
و خود بر کبر پس آن زن بسو تو رفت دید که هم تنور بران
نان لطیف سفید گفت ای زن چرا در تنور این هزارها
گوده و خود خمیده زن برخواست و بر سر تنور رفت
نان بسیار دید همه بر گرفت و در پیش تو هوا آورد پس شوهرش
سجده شکر الله تعالی بکرد زتش گفت ای شوهر من هیچ شک
ندادم که تو پیش خدای تعالی آب روی داری پس دعا میکنی
تا حق تعالی در زنتی بر ما بکشد و ازین فقر و ناامیدی
برهیم مرد گفت صبر کن که هوای نه این چند روز با ما دنیا
بکشد پس زن الحاح کرد گفت تو برو و بخت تا ضحاکم
دعا برسد پس وضوی دیگر ناله کرد و در نماز استاد
تا ثلث آخر شب که وقت اجابت دعا است که **در حدیث است**
که الله سبحانه و تعالی در هر شبی در دو آنکه آخر شب نزول
با سنان دنیا میکند به بی چگونگی و نا صبح صادق این ندا
می فرماید هل من سائل هل من سائل هل من سائل هل من سائل
یعنی

در این کتاب است که هر چه در این کتاب است

یعنی **بخت** که خواهنده یا کجاست تو به کشته یا کجاست
کسی که امرش خود طلب کند که الله قبول فرماید پس ساری چنین
نما کند پس کجاست هر زنده دل که در آن وقت خالی بچون
بخواند و دعا کند که البته اجابت کند در بیان این حدیث صاحب
چند بیت مناسب فرموده **بخت** هر نیم شب نزول کند بر طریق کطف
کین بخت ضعیف تمکارت با بخت • از حضرة مقدس ما ملکه ایا
آمد ماه خنده و پیدار شوز خوا • کز ما اجابت است ز تو ناله و دعا
میسوز و میکوز و بجویاری از کسی • زانجا که حسنه هم از انجا طلبت شفا
دل بر کن از جهان و امید بهی طار • هفت بلند دار و با کن ازین ارباب
پس هر بنده ای زنده دل که درین ساعه آخرین شب دعا می کند البته
قبول میشود ان شاء الله تعالی پس آن مرد مردانه دعا کرد گفت
بار خدا یا تو این ضعیف دلانرا چیزی بده تا ایشان را رفاهی
پیدا شود و موا حضوری در طاعت بیدید آید تا که این بختی گفت
دید که از زمین اعلی چهار سوی شفاف بوی داد که همچو باران
نودانی کرد پس شکر خدای کرد و پای بر زمین نهاد پس زتش پیدار